ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ SIEGBERT ALBER

της 4ης Μαρτίου 1999 *

Α — Τα πραγματικά περιστατικά

1. Με την παρούσα προσφυγή, η Επιτροπή προσάπτει στο Βασίλειο του Βελγίου ότι παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 6 και 52 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρα 12 ΕΚ και 43 ΕΚ) απαιτώντας από τους κοινοτικούς επιχειρηματίες των άλλων κρατών μελών της Κοινότητας διαμονή ή εγκατάσταση, επί ένα έτος τουλάχιστον, στο Βέλγιο προκειμένου να μπορούν να νηολογήσουν αεροσκάφη στο κράτος αυτό.

2. Ο όρος της διαμονής ή της εγκαταστάσεως προκύπτει από το άρθρο 3, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, στοιχεία c και d, του βασιλικού διατάγματος της 15ης Μαρτίου 1954 περί ρυθμίσεως της αεροπλοΐας.

3. Με έγγραφο της 31ης Οκτωβρίου 1995, η Επιτροπή επέστησε καταρχάς την προσοχή του Βασιλείου του Βελγίου επί του προβλήματος του συμβατού που υπήρχε, κατά την άποψή της, μεταξύ της ανωτέρω βελγικής διατάξεως και των άρθρων 6, 52 της Συνθήκης και 59 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 49 ΕΚ). Στην έγγραφη απάντησή του, το Βασίλειο του Βελγίου αναφέρθηκε σε σχέδιο διατάγματος περί τροποποιήσεως της ισχύουσας κανονιστικής ρυθμίσεως.

4. Μη έχοντας λάβει στη συνέχεια καμία πληροφορία σχετικά με την τροποποίηση των εν λόγω βελγικών διατάξεων, η Επιτροπή απέστειλε, στις 19 Ιουνίου 1997, στο Βασίλειο του Βελγίου αιτιολογημένη γνώμη καλώντας το να συμμορφωθεί προς αυτήν εντός προθεσμίας δύο μηνών από της κοινοποιήσεώς της.

5. Στην απάντησή του της 28ης Ιουλίου 1997, το Βασίλειο του Βελγίου επιβεβαίωσε τις επιφυλάξεις ως προς το συμβατό των βελγικών διατάξεων με τους κοινοτικούς κανόνες. Ο όρος της διαμονής και της εγκαταστάσεως εξακολουθεί εντούτοις να ισχύει.

6. Η Επιτροπή άσκησε επομένως προσφυγή στις 28 Μαΐου 1998 και ζητεί από το Δικαστήριο:

1) Να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, απαιτώντας για τους κοινοτικούς επιχειρηματίες την ύπαρξη διαμονής ή εγκαταστάσεως, επί ένα έτος, στο Βέλγιο, προκειμένου να μπορούν να νηολογήσουν αεροσκάφος στο κράτος αυτό, δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, στοιχεία c και d, του βασιλικού διατάγματος της 15ης Μαρτίου 1954 περί ρυθμίσεως της αεροπλοΐας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 6 και 52 της Συνθήκης·

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γερμανική.

2) Να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

7. Με το υπόμνημα απαντήσεως, η Επιτροπή παραιτήθηκε από την αιτίαση την οποία αντλούσε αρχικά, στην προσφυγή της, από παράβαση του άρθρου 59 της Συνθήκης.

8. Με το υπόμνημα αντικρούσεως, το Βασίλειο του Βελγίου δεν διατύπωσε μεν ρητώς αιτήματα, εξέθεσε όμως ότι οι επίδικες διατάξεις σχετικά με τη νηολόγηση αεροσκαφών θα τροποποιούνταν βάσει των αιτιάσεων της Επιτροπής. Η σχετική βελγική νομοθεσία θα ήταν τότε συμβατή με τα άρθρα 6 και 52 της Συνθήκης.

9. Το Βασίλειο του Βελγίου ανέφερε επίσης ότι η αρμόδια διοίκηση έλαβε εντολή να μην εφαρμόζει, μέχρι την έναρξη της ισχύος των νέων διατάξεων, τις επίδικες διατάξεις στα φυσικά ή νομικά πρόσωπα των λοιπών κρατών μελών. Διατείνεται επίσης ότι, από το 1996, υπάρχει διοικητική πρακτική η οποία εγγυάται ίση μεταχείριση μεταξύ των Βέλγων υπηκόων και εκείνων των λοιπών κρατών μελών.

Β — Νομική εκτίμηση

10. Εν προκειμένω συντρέχει παράβαση των άρθρων 6 και 52 της Συνθήκης εφόσον είναι αδύνατο για τους υπηκόους των λοιπών κρατών μελών να νηολογήσουν το αεροσκάφος τους στο Βέλγιο αν δεν έχουν εκεί διαμονή ή εγκατάσταση τουλάχιστον επί ένα έτος. Συντρέχει συνεπώς δυσμενής διάκριση λόγω ιθαγενείας. Η από αυτή απορρέουσα παράβαση των άρθρων 6 και 52 της Συνθήκης δεν αμφισβητείται ρητώς καθεαυτή.

11. Όσον αφορά τον ισχυρισμό του Βασιλείου του Βελγίου σχετικά με την υπάρχουσα από το 1996 διοικητική πρακτική η οποία συνίσταται στη μη εφαρμογή των επίδικων διατάξεων του βασιλικού διατάγματος της 15ης Μαρτίου 1954, πρέπει να επισημανθεί ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, ο ισχυρισμός αυτός δεν είναι ικανός να δικαιολογήσει παράβαση της Συνθήκης [1].

12. Η παραπομπή σε υπό εξέλιξη σχέδιο κανονιστικής ρυθμίσεως δεν μπορεί επίσης να μεταβάλει το συμπέρασμα αυτό.

Δικαστικά έξοδα

13. Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Βασίλειο του Βελγίου πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα κατά το σχετικό αίτημα.

1 — Απόφαση της 7ης Μαρτίου 1996, C-334/94, Επιτροπή κατά Γαλλίας (Συλλογή 1996, σ. I-1307, σκέψη 30, η οποία παραπέμπει σε άλλες αποφάσεις).

Γ — Πρόταση

14. Για τους ανωτέρω εκτεθέντες λόγους, προτείνω στο Δικαστήριο να αποφασίσει ως εξής:

1) να αναγνωρίσει ότι, απαιτώντας από τους κοινοτικούς επιχειρηματίες διαμονή ή εγκατάσταση επί ένα έτος στο Βέλγιο, προκειμένου να μπορούν να νηολογήσουν αεροσκάφη στο κράτος αυτό, δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, στοιχεία c και d, του βασιλικού διατάγματος της 15ης Μαρτίου 1954 περί ρυθμίσεως της αεροπλοΐας, το Βασίλειο του Βελγίου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 6 και 52 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρα 12 ΕΚ και 43 ΕΚ)·

2) να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.